

prima instanță: Gh. Balan
instanța de apel: M. Ciugureanu, B. Bîrca, S. Arnăuț

dosarul nr. 2ra-2842/14

ÎNCHEIERE

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Odobescu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Odobescu împotriva Ecaterinei Cernelev cu privire la stabilirea modului de folosire a imobilului, instalarea în imobil, înlăturarea obstacolelor în folosirea imobilului, obligarea restituirii bunurilor personale și repararea prejudiciului moral și la cererea reconvențională a Ecaterinei Cernelev împotriva lui Andrei Odobescu și Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău cu privire la anularea hotărârii de transmitere în proprietate privată a locuinței de stat și a contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată și obligarea perfectării contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Andrei Odobescu și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 21 noiembrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 29 octombrie 2009, Andrei Odobescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ecaterinei Cernelev cu privire la stabilirea modului de folosire a imobilului, înlăturarea obstacolelor în folosirea imobilului, obligarea restituirii bunurilor personale și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că în rezultatul privatizării apartamentului nr. 164 din bd. Dacia, 30/1, mun. Chișinău împreună cu mătușa sa, Ecaterina Cernelev, ei au devenit coproprietarii acestui apartament.

Menționează că în luna august 2009, din motive necunoscute, pârâta i-a sustras cheile și l-a dat afară din apartamentul enunțat, fiind nevoit să înnopteze pe la rude.

Susține că în apartament i-au rămas bunurile personale și, anume, două cojoace din piele în valoare 350 Euro și 150 Euro, două perechi de cizme în valoare de 1000 lei

și 250 lei, un lănișor cu cruce din aur cu greutate de 15 grame și cheile de la apartament, pe care pârâta refuză să i le restituie, astfel, provocându-i prejudicii morale.

Solicită stabilirea modului de folosire a apartamentului nr. 164 din bd. Dacia, 30/1, mun. Chișinău, înlăturarea obstacolelor create de către pârâtă în folosirea apartamentului menționat, obligarea pârâtei să-i restituie bunurile personale și, anume, două cojoace din piele în valoare 350 Euro și 150 Euro, două perechi de cizme în valoare de 1000 lei și 250 lei, un lănișor cu cruce din aur cu greutate de 15 grame și cheile de la apartament și încasarea de la pârâtă a sumei de 50000 lei, în vederea reparării prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

La 25 februarie 2010, Andrei Odobescu a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând instalarea sa în apartamentul nr. 164 din bd. Dacia, 30/1, mun. Chișinău, cu atribuirea în folosință a ½ cotă-parte din acest apartament și obligarea pârâtei să nu-i creeze obstacole în exercitarea dreptului de proprietate asupra ½ cotă-parte din apartament.

La 22 martie 2010, Ecaterina Cernelev a depus cerere reconvențională împotriva lui Andrei Odobescu și Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ a Consiliului mun. Chișinău, solicitând anularea hotărârii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr. 58 din 18 ianuarie 2008 și a contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței nominalizate în proprietate privată din 25 februarie 2008 și obligarea Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ de a perfectă contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței nr. 164 din bd. Dacia, 30/1, mun. Chișinău în proprietate privată după Ecaterina Cernelev în conformitate cu decizia nr. 74 din 17 august 1995 a Comisiei Agenției Teritoriale Chișinău pentru privatizare.

La 17 iulie 2013 Ecaterina Cernelev, reprezentată de Natalia Creciun a depus cerere reconvențională concretizată împotriva lui Andrei Odobescu și Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău Direcția privatizare a fondului de locuințe, solicitând anularea hotărârii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr. 58 din 18 ianuarie 2008 și a contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței nr. 164 din bd. Dacia, 30/1, mun. Chișinău în proprietate privată din 25 februarie 2008 pe numele Ecaterinei Cernelev și Andrei Odobescu și obligarea Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ de a perfectă contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței nr. 164 din bd. Dacia, 30/1, mun. Chișinău în proprietate privată după Ecaterina Cernelev în conformitate cu decizia nr. 74 din 17 august 1995 a Comisiei Agenției Teritoriale Chișinău pentru privatizare.

În motivarea cererii reconvenționale concretizată a indicat că în baza hotărârii Comisiei pentru privatizarea fondului de locuințe din mun. Chișinău nr. 74 din 17 august 1995, împreună cu fostul soț Ivan Cernelev, au privatizat apartamentul nr. 164 din bd. Dacia, 30/1, mun. Chișinău.

Menționează că în anul 1997, Ivan Cernelev a părăsit apartamentul, a format o nouă familie și a schimbat locul de trai, iar ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 23 aprilie 1999 Ivan Cernelev a fost declarat cu dreptul pierdut la spațiu locativ în apartamentul nr. 164 din bd. Dacia, 30/1, mun. Chișinău. La 19 ianuarie 2000, căsătoria cu Ivan Cernelev a fost desfăcută.

Susține că la 19 februarie 2001, în legătură cu faptul că Ivan Cernelev a părăsit apartamentul, ea s-a adresat la Agenția teritorială Chișinău pentru privatizare, solicitând reexaminarea cererii de privatizare a apartamentului și excluderea lui Ivan Cernelev din lista persoanelor, care au participat la privatizarea apartamentului.

Afirmă că la 21 februarie 2001, fără a fi înștiințată, Comisia permanentă a Agenției teritoriale Chișinău pentru privatizare a reexaminat documentele pentru privatizarea apartamentului menționat și prin pct. 10 al hotărârii nr. 1 a anulat decizia Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ din mun. Chișinău nr.74 din 17 august 1995. Ulterior, la 28 februarie 2001, aceeași Comisie a anulat pct. 10 din hotărârea nr. 1 din 21 februarie 2001 și a adoptat o nouă hotărâre în baza hotărârii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 23 aprilie 1999, astfel, anulând decizia Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ din mun. Chișinău nr.74 din 17 august 1995 și excluzând din privatizarea apartamentului enunțat pe Ivan Cernelev.

Invocă că ea s-a adresat de mai multe ori la Agenția teritorială Chișinău pentru privatizare pentru a primi documentele pentru privatizarea apartamentului, însă de fiecare dată i-a fost comunicat că apartamentul este privatizat pe numele său.

Indică că mai târziu, prin intermediul cunoscutului său Constantin Galaico, a încercat să primească actele modificate de privatizare pe apartamentul în cauză, însă acesta, fără a o pune la curent despre acțiunile întreprinse, după ce dânsa i-a perfectat viză de reședință în apartamentul indicat nepotului său Andrei Odobesco, având procuri de la ambii, în baza hotărârii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr. 58 din 18 ianuarie 2008, a mai privatizat o dată apartamentul.

Susține că inițial Andrei Odobesco i-a promis că-i va dona cota-parte din apartamentul, ce i-a revenit lui în rezultatul privatizării și nu este necesar de a anula contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată din 25 februarie 2008, însă ulterior a refuzat, adresându-se în judecată cu cerere privind partajarea apartamentului pe motiv că este proprietar al 1/2 cotă-parte din apartament în baza contractului enunțat.

Menționează că prin hotărârea Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr. 58 din 18 ianuarie 2008 și contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată din 25 februarie 2008 i-a fost încălcat dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 164 din bd. Dacia, 30/1, mun. Chișinău, privatizat de ea prin hotărârea Comisiei pentru privatizare a fondului de locuințe mun. Chișinău nr. 74 din 17 august 1995.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 21 noiembrie 2013 a fost respinsă acțiunea inițială, admisă integral acțiunea reconvențională, au fost recunoscute nule hotărârea Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr. 58 din 18 ianuarie 2008 și contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată autentificat la 25 februarie 2008, la nr. 690, de către notarul Corina Zara în privința apartamentului nr. 164 din bd. Dacia, 30/1, mun. Chișinău și obligată Comisia municipală de privatizare a fondului locativ să perfecteze contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței nr. 164 din bd. Dacia, 30/1, mun. Chișinău în proprietate privată după Ecaterina Cernelev în conformitate cu hotărârea Comisiei pentru privatizare a fondului de locuințe mun. Chișinău nr. 74 din 17 august 1995.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2014 a fost respins apelul declarat de către Andrei Odobescu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 21 iulie 2014, Andrei Odobescu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii inițiale și respingerea acțiunii reconvenționale.

Afirmă că decizia recurată a recepționat-o la 26 mai 2014, considerând că recursul este depus în termen.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate, nemotivate și ilegale, deoarece aprecierea probelor de către instanțele judecătorești a fost una arbitrară, fapt ce a dus la încălcarea dreptului său la un proces echitabil garantat de art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Menționează că instanțele judecătorești au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat normele de drept material.

Susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate de către el în cererea de apel.

Afirmă că concluziile instanțelor judecătorești, expuse în hotărâri, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Invocă că instanțele judecătorești au constatat că apartamentul nr. 164 din bd. Dacia, 30/1, mun. Chișinău a fost privatizat de două ori, însă aceste concluzii sunt arbitrare și în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Remarcă că locuința se consideră privatizată doar în urma încheierii cu Comisia - Agenția a contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată, iar acest contract este unicul temei de înscriere a dreptului de proprietate în Registrul bunurilor imobile.

Menționează că intimata a privatizat apartamentul în litigiu doar în anul 2008 prin încheierea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată din 25 februarie 2008, iar dreptul de proprietate al intimei asupra apartamentului în litigiu a fost înscris în Registrul bunurilor imobile în baza contractului menționat.

Mai invocă că prima instanță a concluzionat în contradictoriu cu circumstanțele pricinii precum că Constantin Galaico, în calitate de mandatar, nu a avut dreptul de a privatiza apartamentul în litigiu din numele Ecaterinei Cernelev și al lui Andrei Odobescu, iar instanța de apel a susținut în mod tacit această concluzie, fapt care este vădit arbitrar. Or, la materialele dosarului au fost anexate procurile eliberate pe numele lui Constantin Galaico, din care rezultă că ultimul a fost investit cu dreptul de a privatiza apartamentul în litigiu.

Susține că Comisia Agenției teritoriale pentru privatizare nu a avut obiecții la procurile eliberate pe numele lui Constantin Galaico, atunci când s-a prezentat pachetul pentru privatizarea apartamentului.

Afirmă că prima instanță a interpretat eronat prevederile art. art. 220 și 231 din Codul civil, atunci când a anulat actele juridice în litigiu, iar instanța de apel neîntemeiat și nemotivat a menținut această încălcare a primei instanțe, fapt care de asemenea este

vădit inadmisibil. Or, instanțele judecătorești nu au indicat în hotărârile contestate în ce constă încălcarea acestor norme imperative.

Prin referința din 18 septembrie 2014 Ecaterina Cernelev a solicitat respingerea recursului declarat de Andrei Odobescu ca neîntemeiat, inadmisibil și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa recurentului la 05 mai 2014 și în mod repetat la 19 mai 2014, fapt ce se confirmă prin copiile scrisorilor de însoțire anexate (f. d. 103, 104), iar recurentul susține că a recepționat-o la 26 mai 2014.

Alte date la materialele dosarului lipsesc.

Prin urmare, la caz se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 iulie 2014, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Andrei Odobescu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Andrei Odobescu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Andrei Odobescu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Andrei Odobescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari